

ното му мъстожителство — въ г. Галацъ, гдѣто слѣзалъ въ хотелъ „България“. Въ хотелът билъ намѣтенъ да ищува въ една стая съ петъ кревати, отъ които двата биле заети отъ непознати нему пасажери на хотелът. Съ тѣзи двама, които узналъ отъсетнѣ, че сѫ българи емигранти, влизалъ въ разговори и тѣ му рассказали, че що-току биле избѣгали изъ България, гдѣто, заедно съ още двама, убили министра Бѣлчева, вмѣсто Стамболова, противъ когото била главната цѣль на съзаклятието имъ. Него денъ въ Галацъ очаквали да пристигнатъ и другите имъ двама другари, съ които да заминатъ съ руския параходъ за Одесса. На другия денъ свидѣтельъ, като се събудилъ, видѣлъ, че и другите два празни кревати биле заети отъ лица, тоже не му познати, и заключилъ, че тѣ ще сѫ очакваниетъ другари, за които му е било говорено. Същия денъ, като щѣлъ да замине обратно за Кюстенджа, единъ отъ тия емигранти му заржалъ да не обажда никому нищо отъ това, що сѫ му казали: освѣнъ това, молилъ го да поздрави агентския помощникъ на Гагариновитъ параходи въ Черна-Вода и му прѣдаде, че лицето, за което знаялъ, е избавено, — що свидѣтельъ и испуленъ. Помощникъ агента билъ русинъ, който служилъ едно време по телеграфното вѣдомство въ г. Пловдивъ. Въ Кюстенджа свидѣтельъ рассказвалъ веднажъ въ тамошното Българско Читалище, че говорилъ съубийците на министъ Белчева; отъ тамъ бѣрже се разнесъль за това слухъ по цѣлия градъ и, по видимому, намѣрилъ се вѣкой да извѣсти и полицията въ България, тѣй като, когато свидѣтельъ слѣдъ нѣколко врѣме дошелъ въ България, въ Варна, отъ гдѣто прѣдполагалъ да се качи на парахода обратно за Кюстенджа, той билъ поканенъ отъ окръжното управление, гдѣто сиѣли отъ него дозпание, а слѣдъ това билъ испратенъ въ София, по исканието на сѫдебно-полицейските власти. Въ врѣме слѣдванietо му за София, въ Бургасъ прѣнощували, по нѣмание срѣдства да ищува въ хотелътъ, въ единъ отъ полицейските участъци, гдѣто случайно видѣлъ и позналъ въ лицето на обвиняемия българинъ, който се рекумандувалъ въ Галацъ за убийца на министра Бѣлчева. За забѣлѣзвание е, че този българинъ отъ своя страна теже се заинтересувалъ въ него и молилъ Околийския Началникъ да му позволи да се види. На свидѣтелътъ му припомнилъ срѣщата имъ въ Галацъ, която обвиняемия призпалъ да му е откривалъ участието си въ убийството, (п. IX, л.